

ત્રિયોગે ઊંઘતા ને

ત્રિયોગે ઊંઘતા ને લાગિયો ઉજાગરો ને,
 નૈણાં પે પોપચાનો ભાર રે જોગીડા ! આ તે,
 ચૌગત દિવાલે ઢૂંઢૂં બારણું ! - હો.....

મનની ભાગોળે ફૂંકે, વિષ ગૂંચ્યો સાપ જો,
 આકાશો વીંધી પૂગે, ઈચ્છાનો રાફડો.

સામું પડઘે ને સામે પાર,
 રે જોગીડાં ! આ તે,
 કેવું કૂંડાળું ?! કેવું ઝાડવું ?! - હો.....

સાથે સંગાથે તોયે, અળગાપણ આંતરું,
 તદ્દન જુદઈએ જલતું, ઘગઘગતું તાપણું.

સામીપ્યે ભ્રાંતિ જણતલ ભાસતું,
 પોતાનું આ તે,
 કેવું અંકુર્યું માયા છોડવું ?! - હો.....

આંખોની સામે જો ને, તકતે બિંબાયું ઝીલ્લાણ,
 જુદું, જુદું ને સંગે, કેવું આ સ્વ-મિલન ?!

કોને છે કોનો રે આધાર ?
 રે જોગીડાં ! આ તે,
 કેવું સંઘાવું ?! કેવું ફાટવું ? ! - હો.....

?